

ses at være hovedformålet, bliver konsekvensen, at ejendommen er dækningsafgiftspligtig i sin helhed. Dette er en følge af, at de to ovenfor nævnte regler om delvis dækningsafgift ikke kan anvendes ved den form for blandet benyttelse, der her er tale om. Omvendt er ejendommen i sin helhed ikke dækningsafgiftspligtig, hvis den ikkeafgiftspligtige anvendelse må anses at være hovedformålet.

Indenrigsministeriet har i skrivelse af 26. december 1990 orienteret kommunerne om ovenstående retningslinjer.

Et eksemplar af denne skrivelse er vedhæftet svaret.

Spørgsmål 60:

»Hvad er kriterierne for »kursusvirksomhed« kontra »hoteldrift«? Vil f.eks. kursisters aftenfest være »hoteldrift« eller »kursusdrift«?»

Svar:

Indenrigsministeriet har i 1990 over for Told- og Skattestyrelsens vurderingsafdeling tilkendegivet, at Indenrigsministeriet – ud over hvad der umiddelbart ligger i betegnelserne – ikke ud fra forarbejderne til dækningsafgiftsreglerne eller fra tidligere sager kan angive mere koncise kriterier, der kan anvendes ved grænsedragningen mellem hotel- og kursusvirksomhed.

Det er således vedkommende kommune, der ud fra sit kendskab til virksomheden må bedømme, om den vil indhente supplerende oplysninger – og i givet fald hvilke – hvis den ikke mener, at ejerens karakteristik af ejendommens anvendelse umiddelbart kan lægges til grund.

Ved den regnskabsmæssige opdeling mellem hoteldrift og kursusvirksomhed, jf. svaret på spørgsmål 59, vil en aftenfest for kursister formentlig normalt kunne henføres under kursusvirksomheden ud fra den betragtning, at den afholdes som led i kursuset.

Spørgsmål 61:

»Hvor stort et provenu i tabt dækningsafgift mener ministeren at kommunerne går glip af årligt på grund af de ændringer fra hoteldrift til kursusdrift, der er sket i de sidste 5 år?»

Svar:

Indenrigsministeriet har alene kendskab til denne problematik gennem konkrete enkeltsager, som kommunerne har forelagt, jf. den i svaret på spørgsmål 59 omtalte skrivelse af 26. september 1990, der tog udgangspunkt i en sag vedrørende Hotel Faaborg Fjord.

Disse sager giver ikke grundlag for at skønne over de samlede provenumæssige virkninger.